

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กนกศักดิ์ แก้วเทพ. ระบบเศรษฐกิจเปรียบเทียบ แนวคิด ทฤษฎี แบบจำลองและตัวอย่างจริง.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

การบินพาณิชย์, กรม. รายงานประจำปี 2536-2537 กรมการบินพาณิชย์, 2537.

เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม. การคลังว่าด้วยการจัดสรรและการกระจาย. กรุงเทพมหานคร, 2539.

ไกรยุทธ ธีรตยาคีนันท์. "ทฤษฎีความล้มเหลวของภาครัฐ" ใน เศรษฐกิจภาครัฐ: รวมบทความ. หน้า 1-26 รวบรวมโดย ไกรยุทธ ธีรตยาคีนันท์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

กฎกระทรวง ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2510) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ.2497.

กฎกระทรวง ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2511) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ.2497

กฎกระทรวง ฉบับที่ 22 (พ.ศ.2522) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ.2497

ข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน ฉบับที่ 4 เรื่องการปฏิบัติตามภาคผนวก

ของอนุสัญญาว่าด้วยการบินพลเรือนระหว่างประเทศ

ข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน ฉบับที่ 35 เรื่อง คุณสมบัติและลักษณะของผู้

อนุญาตเป็นผู้ประกอบการในลานจอดอากาศยานหรือบริการช่างอากาศ ลงวันที่ 30

มีนาคม 2535.

คันธ์ฉาย เทวันทรภักดี. ปัญหาสิทธิการบินไทยกับสหรัฐอเมริกาและผลกระทบต่อประเทศไทย.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

คมนาคม, กระทรวง. หน้าที่และความรับผิดชอบของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจในสังกัด.

กรุงเทพมหานคร: กระทรวงคมนาคม, (ม.ป.ป.). (อัดสำเนา).

ชะลอ ว่องวัฒนาภิกุล. กฎหมายอากาศ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์

มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2533.

- ทศพร ลิฟั้งธรรม. การเข้าสู่ตลาดในประเทศไทยของผู้ประกอบการขนส่งทางอากาศ.
 วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะนิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
 ธรรมศาสตร์, 2540.
- น่านฟ้าเสรี. ทรานสปอร์ตเจอร์นัล. (10-22 กุมภาพันธ์ 2541): 2.
- นิรมล สุขวัฒนางกูร. ท่าทีและการเตรียมของการประเทศไทยในการเจรจาออร์กไวส์เกี่ยวกับการ
 การค้าบริการ สาขาขนส่งทางอากาศ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ
 นิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. อุตสาหกรรมการบิน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
 รามคำแหง, 2533.
- บริการวิชาการ, สำนัก. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ FLUGHAFEN FRANKFURT MAIN
 AG. รายงานการศึกษาการจัดตั้งสายการบินเพื่อขนส่งสินค้าทางอากาศในประเทศไทย.
 (ม.ป.ท.), 2539.
- บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน). รายงานประจำปีงบประมาณ. 2539.
- ประกาศกระทรวงคมนาคมเรื่อง นโยบายการบินสำหรับสายการบินเอกชนภายในประเทศ
 ประพันธ์ เศวตนันท์ และไพศาล เล็กอุทัย. หลักเศรษฐศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: โครงการ
 ตำรา คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- พระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ.2497
- พระราชบัญญัติการทำอากาศยานแห่งประเทศไทย พ.ศ.2522
- มติคณะรัฐมนตรี วันที่ 28 พฤศจิกายน 2521 เรื่อง นโยบายการบินพาณิชย์ของประเทศไทย
 รุ่งโรจน์ ศรีประเสริฐสุข. เอกสารวิจัยเรื่องนโยบายแลกเปลี่ยนสิทธิการบินของไทย. (ม.ป.ท.)
 (ม.ป.ป.) (อัดสำเนา)
- ระวิง เนตรโพธิ์แก้ว. หลักเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์พิทักษ์อักษร,
 2530.
- วิทยุการบินกับภารกิจที่เพิ่มพูนประสิทธิภาพบริการสื่อสารการบิน. ทรานสปอร์ตเจอร์นัล
 (มกราคม 2539): 2.
- สมพงศ์ อรพันธ์. เศรษฐศาสตร์จุลภาค. กรุงเทพมหานคร: แมคกรอ-ฮิล, 2539.

ภาษาอังกฤษ

- Alexander T. Well. Air transportation: A management perspective. California: Wadsworth Publishing, 1984.
- Andrew R. Goetz; and Paul stephen Demsey. Airline deregulation ten years after: something foul in the air. The journal of air law and commerce 54: 927-963.
- Anthony I. Ogus. Regulation Legal Form and Economic Theory. London: Clarendon Press, 1996.
- Bin, Cheng. The law of international air transport. London: Stevens & sons, 1962.
- Burce stockfish. Opening Closed skies: the prospects for fortune liberalization of trade in international air transport services. The Journal of air law and commerce 57 (1992):: 599-652.
- David G. Monk . The lessons of airline regulation and deregulation: will we make the same mistakes in space. The journal of air law and commerce 57 (1992): 715-753.
- Globe Devra. Safety and profits in the airline industry. Journal of industrial economics 34 (1986): 33-52.
- Giles H Burgess, Jr. The Economics of Regulation and Antitrust. New York: Harper Collins College Publisher, 1995.
- Henri Wassenbergh. The Regulation of market entry. Lecture in airlaw McGill University, Nov. 2th 1994
- Jack C. Plano. The International Relations Dictionary. (n.p.), 1982
- Jacques Naveau. International air transport in a changing world. Belgium: Martinus Nijhoff Publisher. 1989.
- James P. Rokowski and David Bejou. Structural change and the nature of competition in the deregulated U.S. airline industry. Transportation practitioners journal (1992): 241-262.
- L. Gilles Sion. Multilateral Air transport Agreements Reconsidered: the possibility of a regional agreement among north Atlantic states. Journal of international law (1981): 155-174.

- Michael Tyler and Susan Bednarczyk. Regulatory Institutions and Processes in Telecommunications: An International Study of Alternatives. Telecommunication Policy 17(December 1993): 650-676
- Ourr T.H., Standury W.T. and Tretheway N.W. Airline deregulation in Canada and its Economic Effect: Working paper No. 90. Canada: Faculty of commerce and Business Administration, 1990.
- Richard Janda. The retreat of command and control regulation and the hesitant advance of antitrust in airline industry. Contemporary Law 1994. 1994: 627.
- Robert M. Kane, and Alan D. Vose. Air transportation. 9th ed. Iowa: Kendall Hur Publishing. 1987.
- Steven A. Morrison. U.S. Domestic aviation. In Kenneth Button ; and Dennis Swann (eds.), The age of regulatory reform, pp. 1-333. New York; Oxford University Press, 1989.
- Sterphen Breyer. Regulation and Its Reform. London: Harvard University Press. 1994. The Civil Aeronautics Act 1938.
- V. Foster Rollo. Aviation law : An introduction. 4th ed. Mary land: Maryland Historical press, 1994.

ภาคผนวก

ประกาศกระทรวงคมนาคม

เรื่อง นโยบายการบินสำหรับสายการบินเอกชนภายในประเทศ

ด้วยกระทรวงคมนาคมได้พิจารณาเห็นว่า เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อสาธารณชนในการให้บริการขนส่งทางอากาศภายในประเทศ และเพื่อเป็นการส่งเสริมและพัฒนากิจการการบินพลเรือนของประเทศให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น ประกอบกับเพื่อให้ออกคล่องกับความต้องการของสาธารณชนผู้ให้บริการขนส่งทางอากาศที่เพิ่มมากขึ้น ฉะนั้น ในการเปิดโอกาสให้บริษัทเอกชนทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมในการเดินอากาศแบบประจำมีกำหนด เห็นควรยกเลิกประกาศกระทรวงคมนาคม เรื่อง นโยบายการบินสำหรับสายการบินเอกชนภายในประเทศ ประกาศ ณ วันที่ 30 มกราคม พ.ศ. 2533 และกำหนดหลักเกณฑ์สำหรับสายการบินเอกชนภายในประเทศไว้ดังต่อไปนี้

1. ผู้ขออนุญาตต้องมีคุณสมบัติจดทะเบียนอากาศยานโคสตามกฎหมาย การเดินอากาศและไม่มีลักษณะที่ห้ามตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 281 ประกาศ ณ วันที่ 25 พฤศจิกายน 2515 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม

2. ผู้ขออนุญาตอาจเสนอให้บริการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นบริการเสริม (Feeder Service) ให้แก่สายการบินของรัฐ ซึ่งได้แก่

- (1) เส้นทางบินที่สายการบินของรัฐอาจหยุดบินชั่วคราว เพื่อให้สายการบินเอกชนมาทำการบินแทน
- (2) เส้นทางบินที่สายการบินของรัฐไม่เคยทำการบิน
- (3) เส้นทางบินที่สายการบินของรัฐไม่มีเที่ยวบินตรง

/(ข)

(ข) เป็นบริการในเส้นทางที่สายการบินของรัฐเคยทำการบิน
แต่ได้หยุดดำเนินการไปแล้ว

(ค) เป็นบริการในเส้นทางที่สายการบินของรัฐยังไม่เคยทำการบิน

3. ผู้ขออนุญาตของใคร เครื่องบินที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

(ก) เป็นเครื่องบินปีกแข็ง (Fixed Wing)

(ข) ไรเครื่องบินน้อยกว่าสอง เครื่อง

4. ให้ผู้ขออนุญาตยื่นคำขอเป็นหนังสือต่อกรมการบินพาณิชย์ พร้อมแนบ

เอกสารรายละเอียดต่าง ๆ ตามหลักเกณฑ์กรมการบินพาณิชย์กำหนด

ประกาศ ณ วันที่ 3 ธันวาคม พ.ศ. 2534

พลอากาศเอก

(สุเทพ เทพรักษ์)

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม

ปฏิบัติราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

ประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ ๕๘

โดยที่คณะปฏิวัติพิจารณาเห็นว่า การควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชนอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน และกฎหมายว่าด้วยการกำหนดกระทรวง เจ้าหน้าที่รักษาการตามกฎหมายดังกล่าวสมควรปรับปรุงรวมเป็นกฎหมายฉบับเดียวกันเพื่อความสะดวกในการปฏิบัติ อนึ่งปรากฏว่าในขณะนี้ได้มีผู้ประกอบการรับรองหรือรับซื้อตัวเงินกิจการจัดหาเงินทุนเพื่อบุคคลอื่น และกิจการซื้อขายหรือแลกเปลี่ยนหลักทรัพย์ รวมทั้งการเป็นตัวแทนหรือนายหน้าของกิจการดังกล่าวมายิ่งขึ้น และกิจการเหล่านี้มีลักษณะเป็นกิจการค้าขายซึ่งกระทบกระเทือนถึงความปลอดภัยหรือผาสุกของประชาชนได้ แต่กฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน และกฎหมายว่าด้วยการกำหนดกระทรวง เจ้าหน้าที่รักษาการตามกฎหมายดังกล่าวที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ยังไม่มีบทบัญญัติควบคุมการประกอบกิจการดังกล่าวข้างต้น สมควรกำหนดการควบคุมกิจการนั้นไว้ในกฎหมายที่ปรับปรุงใหม่เสียด้วยในคราวเดียวกัน หัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน พุทธศักราช ๒๔๗๑
- (๒) พระราชบัญญัติควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๕
- (๓) พระราชบัญญัติควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๕๕

(๔) พระราชบัญญัติกำหนดกระทรวงเจ้าหน้าทรัพยากรตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน พ.ศ. ๒๔๗๑ พุทธศักราช ๒๔๗๖

(๕) พระราชบัญญัติกำหนดกระทรวงเจ้าหน้าทรัพยากรตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน พ.ศ. ๒๔๗๑ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๔

(๖) พระราชบัญญัติกำหนดกระทรวงเจ้าหน้าทรัพยากรตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน พ.ศ. ๒๔๗๑ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๕

บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ หรือขัดหรือแย้งกับประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ให้ใช้ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้แทน

ข้อ ๒ ในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีหรือผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย แต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงของกระทรวงที่มีอำนาจและหน้าที่ตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ หรือตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา

ข้อ ๓ กิจการดังต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นกิจการค้าขายอันเป็นสาธารณูปโภค

- (๑) การรถไฟ
- (๒) การรถราง
- (๓) การขุดคลอง
- (๔) การเดินอากาศ
- (๕) การประปา
- (๖) การชลประทาน

- (๓) การไฟฟ้า
- (๔) การผลิตเพื่อจำหน่ายหรือจำหน่ายก๊าซโดยระบบเส้นท่อไปยังอาคารต่าง ๆ
- (๕) บรรดากิจการอื่นอันกระทบกระทั่งถึงความปลอดภัยหรือผาสุกของประชาชนตามที่ระบุไว้ในพระราชกฤษฎีกา

การตราพระราชกฤษฎีกาตาม (๕) ให้กำหนดกระทรวงผู้มีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับกิจการนั้นด้วย

ข้อ ๔ ห้ามมิให้บุคคลใดประกอบกิจการค้าขายอันเป็นสาธารณูปโภค เว้นแต่จะได้รับอนุญาตหรือได้รับสัมปทานจากรัฐมนตรี

ข้อ ๕ เมื่อได้มีประกาศของรัฐมนตรีกำหนดกิจการอย่างหนึ่งอย่างใดตั้งระบุไว้ต่อไปน หรือกิจการอันมีสภาพคล้ายคลึงกัน ให้เป็นกิจการที่ต้องขออนุญาต ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี

- (๑) การประกันภัย
- (๒) การคลังสินค้า
- (๓) การธนาคาร
- (๔) การออมสิน
- (๕) เครดิตฟองซอร์
- (๖) การรับรองหรือรับซื้อตัวเงิน
- (๗) การจัดหาเงินลงทุนแล้วให้ผู้กู้เงินนั้น หรือเอาเงินนั้นซื้อหรือซอลดซงตัวเงินหรือตราสารเปลี่ยนมือหรือตราสารการเครดิต
- (๘) การขอ ขาย หรือแลกเปลี่ยนตราสารแสดงสิทธิในหนหรือทรัพย์สิน เช่น พันธบัตร หุ้น หุ้นกู้ หรือตราสารพาณิชย์ หรือการทำหน้าที่เป็นตัวแทน นายหน้า ผู้จัดการ หรือผู้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการลงทุนในตราสารดังกล่าว หรือการจัดให้มีตลาดหรือสถานที่อันเป็นศูนย์กลางการขอ ขาย หรือแลกเปลี่ยนตราสารดังกล่าว

การประกาศตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีจะกำหนดประเภทหรือลักษณะของกิจการด้วยก็ได้

ข้อ ๖ ในกรณีที่มีกฎหมายเฉพาะว่าด้วยกิจการตามระบุไว้ในข้อ ๓ หรือข้อ ๕ การประกอบกิจการดังกล่าว ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยกิจการนั้น

ข้อ ๗ ในการอนุญาตหรือให้สัมปทานตามข้อ ๔ และข้อ ๕ รัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ตามที่เห็นว่าจำเป็น เพื่อความปลอดภัยหรือผาสุกของประชาชนไว้ด้วยก็ได้

เงื่อนไขที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีจะแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเติมก็ได้ แต่ต้องกำหนดระยะเวลาการใช้บังคับเงื่อนไขที่แก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเติมตามที่รัฐมนตรีเห็นสมควร

ข้อ ๘ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับกิจการดังต่อไปนี้ หรือกิจการที่มีสภาพคล้ายคลึงกัน

- (๑) การธนาคาร
- (๒) การออมสิน
- (๓) เครดิตฟองซิเอร์
- (๔) การรับรองหรือรับซื้อตั๋วเงิน
- (๕) การจัดหาเงินลงทุนแล้วให้ผู้กู้เงินนั้น หรือเอาเงินนั้นขอหรือขอลดชงตั๋วเงินหรือตราสารเปลี่ยนมออัน หรือตราสารการเครดิต

(๖) การขอ ขาย หรือแลกเปลี่ยนตราสารแสดงสิทธิ์ในหนี้หรือทรัพย์สิน เช่น พันธบัตร หุ้น หุ้นกู้ หรือตราสารพาณิชย์ หรือการทำหน้าที่เป็นตัวแทน นายหน้า ผู้จัดการ หรือผู้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการลงทุนในตราสารดังกล่าว หรือการจัดให้มีตลาดหรือสถานทอนเป็นศูนย์กลางการขอ ขาย หรือแลกเปลี่ยนตราสารดังกล่าว

ข้อ ๙ ให้กระทรวงคมนาคมมีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับกิจการรถไฟและการเดินอากาศ

ข้อ ๑๐ ให้กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติมีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับกิจการ
การชลประทาน และการขุดคลอง

ข้อ ๑๑ ให้กระทรวงมหาดไทยมีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับกิจการการตรวจ
การประปา การไฟฟ้า และการผลิตเพื่อจำหน่ายหรือจำหน่ายก๊าซโดยระบบเส้นท่อ
ไปยังอาคารต่าง ๆ

ข้อ ๑๒ ให้กระทรวงเศรษฐการมีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับกิจการประกันภัย
และการคลังสินค้า หรือกิจการที่มีสภาพคล้ายคลึงกัน

ข้อ ๑๓ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติกิจการที่อยู่
ในอำนาจและหน้าที่ของกระทรวงตามที่กำหนดไว้ในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับ
หรือพระราชกฤษฎีกา แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังอาจมอบหมายให้ธนาคารแห่งประ-
เทศไทยเป็นผู้ดำเนินการตามที่กระทรวงการคลังมีอำนาจและหน้าที่ตามประกาศของ
คณะปฏิวัติฉบับนี้ได้

เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้มอบหมายให้ธนาคารแห่งประเทศไทย
เป็นผู้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจแต่งตั้ง
พนักงานธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติกิจการตามที่
ธนาคารแห่งประเทศไทยได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถาน
ประกอบกิจการตามที่ระบุไว้ในข้อ ๓ หรือข้อ ๕ ในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจ
สอบให้การเป็นไปตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ หรือในกรณีที่มีเหตุอันควร
สงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่
มีอำนาจยึดหรืออายัดเอกสารหรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดดังกล่าว
เพื่อประโยชน์ในกราดำเนินคดีได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ประกอบการกิจการและผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการอำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควร

ข้อ ๑๖ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ ๔ หรือข้อ ๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งปรับทั้งจำ

ข้อ ๑๗ ผู้ได้รับอนุญาตหรือได้รับสัมปทานตามข้อ ๔ หรือผู้ได้รับอนุญาตตามข้อ ๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดตามข้อ ๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท และในกรณีที่เป็นความผิดต่อเนืองกัน ให้ปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งพันบาทตลอดเวลาที่ยังทำการฝ่าฝืนอยู่

ข้อ ๑๘ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามข้อ ๑๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งปรับทั้งจำ

ข้อ ๑๙ บรรดาเงื่อนไขที่รัฐบาลได้กำหนดตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน และใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ คงใช้บังคับได้ต่อไป

ข้อ ๒๐ ใบอนุญาตหรือสัมปทานให้ประกอบกิจการค้าขายอันเป็นสาธารณูปโภคตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน ซึ่งได้ออกให้ก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ

ข้อ ๒๑ ให้ถือว่ากิจการการประกันภัย การคลังสินค้า การออมสิน เกรดดี ฟองซีเอรี เป็นกิจการที่รัฐมนตรีได้ประกาศตามข้อ ๕ แล้ว

ให้ใบอนุญาตประกอบกิจการตามวรรคหนึ่ง ซึ่งได้ออกให้ก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ

ข้อ ๒๒ เมื่อรัฐมนตรีได้ประกาศให้กิจการตามข้อ ๕ เป็นกิจการที่ต้องขอ
อนุญาตเพิ่มขึ้นจากที่ได้ประกาศไว้แล้ว ผู้ซึ่งประกอบกิจการอยู่ในวันที่รัฐมนตรี
ประกาศกำหนด ถ้าประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอรับอนุญาตตาม
ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ภายในหกสิบวัน นับแต่รัฐมนตรีประกาศกำหนด
เมื่อได้ยื่นคำขอรับอนุญาตตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้แล้ว ให้ดำเนินกิจการ
ต่อไปได้จนกว่าผู้อนุญาตได้แจ้งให้ทราบถึงการไม่อนุญาต

ข้อ ๒๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
คมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ รักษาการตามประกาศของคณะ
ปฏิวัติฉบับนี้

ข้อ ๒๔ ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๑๕

จอมพล ถ. กิตติขจร

หัวหน้าคณะปฏิวัติ

(๘๘ ร.จ. ๓ ตอนที่ ๑๕ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๑๕)

พระราชบัญญัติ

การเดินอากาศ พ.ศ. 2497

กรมพลอากาศ พ.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 1 กันยายน พ.ศ. 2497

เป็นปีที่ 9 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระอัฐมรามาธิบดินทร

ให้ประกาศว่า

โดยที่ เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอม
ของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า "พระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. 2497"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 เพิกถอน

- (1) พระราชบัญญัติว่าด้วยการเดินอากาศ พ.ศ. 2480
- (2) พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2490
- (3) พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2492 และ

พระราชบัญญัติ

มาตรา 4 พระราชบัญญัติ

"อาคารยาน" หมายความว่า อาคารหรือสิ่งปลูกสร้างที่ตั้งอยู่หรือจะตั้งอยู่ในบริเวณหรือพื้นที่ของท่าอากาศยาน

รวมทั้งอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างที่ตั้งอยู่หรือจะตั้งอยู่ในบริเวณหรือพื้นที่ของท่าอากาศยาน

"อาคารยานขนส่ง" หมายความว่า อาคารหรือสิ่งปลูกสร้างที่ตั้งอยู่หรือจะตั้งอยู่ในบริเวณหรือพื้นที่ของท่าอากาศยาน โดยอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวใช้เพื่อรับส่งผู้โดยสารหรือผู้โดยสาร โดยสาร เพื่อรับส่งผู้โดยสาร เป็นทางค้า

* "อาคารยานสำหรับบุคคล" หมายความว่า อาคารหรือสิ่งปลูกสร้างที่ตั้งอยู่หรือจะตั้งอยู่ในบริเวณหรือพื้นที่ของท่าอากาศยาน โดยอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวใช้เพื่อรับส่งผู้โดยสารหรือผู้โดยสาร โดยสาร เพื่อรับส่งผู้โดยสาร เป็นทางค้า

"อาคารยานต่างประเทศ" หมายความว่า อาคารหรือสิ่งปลูกสร้างที่ตั้งอยู่หรือจะตั้งอยู่ในบริเวณหรือพื้นที่ของท่าอากาศยาน ซึ่งจัดระเบียบและมีการดำเนินงานตามกฎหมายต่างประเทศ

"รั้วอาคาร" หมายความว่า รั้วที่ใช้สำหรับแนวเขตหรือเขตของอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างที่ตั้งอยู่หรือจะตั้งอยู่ในบริเวณหรือพื้นที่ของท่าอากาศยาน โดยความต้านทานของอาคาร

"สนามบิน" หมายความว่า พื้นที่ที่กำหนดไว้บนพื้นดินหรือในอากาศสำหรับใช้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนเพื่อการขึ้นลงหรือเคลื่อนไหวนของอาคารยาน รวมทั้งอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างที่ตั้งอยู่หรือจะตั้งอยู่ในบริเวณหรือพื้นที่ของท่าอากาศยาน

"สนามบินอนุญาต" หมายความว่า สนามบินที่บุคคลได้รับอนุญาตให้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติ และสนามบินที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

* เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2534

* "ร้านจองตั๋วรถราง" ของอากาศยาน" หมายความว่า บริเวณที่จัดไว้บนพื้นดินหรือบนฟ้า สำหรับใช้ที่จอดรถหรือรถบางส่วน เพื่อการขึ้นลงหรือเคลื่อนที่ของอากาศยาน เป็นกรณีชั่วคราว รวมตลอดถึงพื้นที่ดินที่บุคคลซึ่งไม่มีสิทธิ์ในที่ดินนั้น ได้ทำหรือตั้งสิ่งขึ้นไม่ หรือทำด้วยประการใด ๆ ให้เป็นที่เรียบร้อยอากาศยานออกจะลง เติมน้ำมันบนพื้นทิวังตั้งแต่สามสิบ เมตรขึ้นไป และยาวตั้งแต่สามร้อย เมตรขึ้นไปด้วย

** "ลานจอดอากาศยาน" หมายความว่า บริเวณที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็น ที่จอดอากาศยานของสนามบินอนุญาต และหมายความรวมถึงสถานที่อื่นนอกบริเวณดังกล่าวนี้ที่สนามบินอนุญาตที่อากาศยานได้รับอนุญาตให้จอดชั่วคราวเพื่อรับหรือรอรับบริการ ในกรณีจำเป็น หรือฉุกเฉิน

** "บริการในลานจอดอากาศยาน" หมายความว่า บริการใด ๆ ที่ต้องปฏิบัติ เกี่ยวกับอากาศยานหรืออากาศยานที่ขึ้นลงในลานจอดอากาศยาน นอกจากบริการช่างอากาศยาน

** "บริการช่างอากาศยาน" หมายความว่า บริการที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคใน ด้านความปลอดภัยของอากาศยานหรือการซ่อมบำรุงอากาศยานในลานจอดอากาศยาน ทั้งนี้ ตามที่ที่กำหนดในกฎกระทรวง

"เครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ" หมายความว่า เครื่องให้ บริการที่จัดตั้งขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินอากาศของอากาศยาน รวมตลอดถึงอาคาร สิ่งติดตั้งและประวิสัยของบริการนั้น

* เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2498

** เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2521

"อนตัญญา" หมายความว่า อนตัญญาหรืออัญญาหรืออินทรี เรือนระวาง
ประเทศ ซึ่งภายในเมืองชดโก เมืองอินทรี รัตนาคม 2487 รวมตลอดถึงภาคผนวกและบัญชี
เพิ่มเติมภาคผนวกหรืออนตัญยานัน

"ผู้ประจำหน้าที่" หมายความว่า นักบิน คำนวน นายช่าง พนักงานวิทยุ
พนักงานควบคุมการจราจรทางอากาศ พนักงานอำนวยความสะดวก และผู้ทำหน้าที่อื่นตามที่กำหนดใน
กฎกระทรวง

"ผู้ดำเนินการเดินอากาศ" หมายความว่า ผู้ประกอบธุรกิจ ในการเดิน
อากาศ

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ

มาตรา 5 พระราชบัญญัตินี้ ไม่ใช้แก่การเดินอากาศในราชอาณาจักรทหาร
ราชการตำรวจ และราชการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 6 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัติ
และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับมีอำนาจออกกฎกระทรวง ในเรื่องดังต่อไปนี้

(ก) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียม

1. ใบสำคัญการจดทะเบียนอากาศยาน

** 1. ทวิ ใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคล

* แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2525

** แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2534

2. ใบสำคัญการขึ้นอากาศ

- (1) การขึ้นอากาศยานต้นแบบหรือรถแข่งในราชอาณาจักร
- (2) การขึ้นอากาศยานที่สร้างในราชอาณาจักรตามต้นแบบ
- (3) การรับอากาศยานที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร

3. ใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่หรือการรับรอง ใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่

ซึ่งออกโดยรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาหรือรัฐที่ให้ความตกลงกับประเทศไทย

4. ใบอนุญาตจัดตั้งสนามบิน

5. ใบอนุญาตจัดตั้งเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ

6. ใบอนุญาตจัดตั้งทัชลงชั่วคราวของอากาศยาน

7. ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการให้บริการในลานจอดอากาศยาน

8. ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการให้บริการช่างอากาศ

9. ใบแทนใบสำคัญหรือ ใบอนุญาต

- (ข) กำหนดอัตราขึ้นส่งสำหรับค่าธรรมเนียม ตามมาตรา 56
- (ค) ยกเว้นค่าธรรมเนียม ตาม (ก) หรือ (ข)
- (ง) กำหนดกิจการอื่น เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ

หมวด 1

คณะกรรมการการบินพลเรือน

มาตรา 7 ให้มีคณะกรรมการการบินพลเรือนขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เป็นประธานกรรมการ โดยตำแหน่ง รองประธานกรรมการหนึ่งคน และกรรมการอื่นอีกไม่เกินเจ็ดคนแต่งตั้งโดยคณะรัฐมนตรี

มาตรา 8 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงและกรรมการอยู่ในตำแหน่งสี่ปี รองประธานกรรมการหรือกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระ จะแต่งตั้งให้เป็นรองประธานกรรมการหรือกรรมการอื่นก็ได้

มาตรา 9 การประชุมคณะกรรมการบริหารงานของหน่วยงานถึงคราว

ออกตามวาระ

- (1) ครบ
- (2) ลาออก
- (3) คณะรัฐมนตรีกำหนด

ถ้ามีการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบกำหนดการประชุม ให้มีการแต่งตั้งรองประธานกรรมการหรือกรรมการ เข้าแทนแล้วแต่กรณี ผู้ที่ได้รับแต่งตั้ง เข้าแทนนั้น ย่อมอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าที่กำหนดเวลาของเขานั้นแทน

มาตรา 10 เมื่อประธานกรรมการ ไม่อยู่ในที่ประชุม ให้รองประธานกรรมการ ทำหน้าที่แทน

มาตรา 11 ในการประชุมคณะ กรรมการการbinพล เรือน ต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของ กรรมการทั้งหมดจึงจะ เป็นองค์ประชุม

มาตรา 12 การลงมติในข้อบัญญัติหรือเอา เลียงข้างมาก เป็นประมาณ กรรมการคนหนึ่ง มีเสียงหนึ่ง ในการลงคะแนน ถ้ามีจำนวน เสียงลงคะแนน เท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียง เพิ่มเติม ได้อีกเสียงหนึ่ง เป็น เสียงชี้ขาด

มาตรา 13 ให้คณะ กรรมการการbinพล เรือนมีอำนาจแต่งตั้งอนุกรรมการ เพื่อกระทำกิจการ หรือพิจารณาข้อเสนอสืบข้อเท็จจริงใด ๆ อันอยู่ในขอบเขตแห่งอำนาจและหน้าที่ ของคณะ กรรมการการbinพล เรือน

ในการประชุมอนุกรรมการ ให้ผ่านมาตรา 11 และมาตรา 12 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 14 ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการย่อมได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา 15 มีคณะกรรมการการบินพลเรือนเป็นอำนาจและหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติ และในเรื่องต่อไปนี้เป็น

- (1) รับผิดชอบและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการบินพลเรือนแก่รัฐมนตรี
- (2) ออกข้อบังคับตามพระราชบัญญัติและภาคผนวกแห่งอนัติญา ข้อบังคับนี้ เมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษา แล้วให้ใช้บังคับได้
- (3) พิจารณาอนุมัติพักอัตราค่าโดยสาร ค่าระวางของอากาศยานขนส่งและค่าบริการอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

หมวด 2

บททั่วไปว่าด้วยอากาศยาน

มาตรา 16 ห้ามมิให้พิได้นำอากาศยานทำการบิน เว้นแต่มีสิ่งเหล่านี้อยู่กับ อากาศยานนั้น คือ

- (1) ใบสำคัญการจดทะเบียน
 - (2) เครื่องหมายสัญชาติและทะเบียน
 - (3) ใบสำคัญสมรรถนะเดินอากาศ
 - (4) สมุดปมเดินทาง
 - (5) ใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่แต่ละคน
 - (6) ใบอนุญาตเครื่องวิทยุสื่อสาร ถ้ามีเครื่องวิทยุสื่อสาร
- ความในมาตรานี้มิใช่บังคับแก่

(1) อากาศยานที่ทำการบินทดลองภายใต้เงื่อนไข ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ กำหนด

(2) อากาศยานทหารต่างประเทศ

มาตรา 17 ห้ามมิให้อากาศยานเซกหนึ่งใด เป็นทชนลง นอกจากสนามบิน อนุญาตหรือทชนลงชั่วคราวของอากาศยานที่ได้รับอนุญาตหรือที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา 19 ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งหรือข้อกำหนดของคณะกรรมการการบินเพื่อพลเรือน

มาตรา 20 อากาศยานขนส่งต้อง เก็บค่าโดยสาร และค่าธรรมเนียมตามที่

คณะกรรมการการการบินเพื่อพลเรือน

มาตรา 21 ผู้จดทะเบียนอากาศยาน ผู้ดำเนินการเดินอากาศ ผู้ประจำหน้าที่ และบุคลากรในอากาศยานต้องปฏิบัติตามข้อบังคับของคณะกรรมการการการบินเพื่อพลเรือน

มาตรา 22 ห้ามมิให้อากาศยานบินเข้าหรือขึ้นผ่าน เขตห้ามหรือ เขตจำกัดการบิน ซึ่งรัฐมนตรีได้ประกาศกำหนด ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 23 ห้ามมิให้ ได้ใช้ เครื่องถ่ายภาพ ในอากาศยานหรือจากอากาศยานไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ เว้นแต่จะได้รับอนุญาต เป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา 24 ห้ามมิให้ ได้บังคับหรือปล่อยอากาศยาน ซึ่งไม่มีนักบิน หรือทิ้งระเบิดจากอากาศยาน หรือจาก เครื่องบินภาค เป็นหนังสือจากรัฐมนตรี และปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา 25 ห้ามมิให้ ได้ส่งหรือพายุทศภัยที่ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์ไปยังอากาศยาน เว้นแต่จะได้รับอนุญาต เป็นหนังสือจากรัฐมนตรี และปฏิบัติตามเงื่อนไขที่

* มีใ้เพิ่มเติม เรื่องพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2505

มาตรา 26 ห้ามมิให้ผู้ใดส่งหรือฝากจดหมายหรือสิ่งอื่นใดจาก เป็นอันตรายต่อ ความมบลดคณขงอากาศยาน หรือบุคคล ในอากาศยานตามทักกำหนดในกฎกระทรวง บอขอ อากาศยาน เว้นแต่จะ ได้รับอนุญาต เป็นหนังสือจากพนักงาน เจ้าหน้าทึและปฏิบัติตาม เงื่อนไข พนักงาน เจ้าหน้าทักกำหนด

มาตรา 27 ห้ามมิให้อากาศยานนอกจากอากาศยานต่างประเทศบินออกนอกร าชอาณาจักร เว้นแต่จะ ได้รับอนุญาต เป็นหนังสือจากพนักงาน เจ้าหน้าทึ

มาตรา 28 ห้ามมิให้อากาศยานต่างประเทศบินผ่านหรือขึ้นลง ในราชอาณาจักร เว้นแต่จะ มีสิทธิคามอนุญาต หรือความตกลงระหว่างประเทศหรือ ได้รับอนุญาต เป็นหนังสือจาก รัฐมนตรี

มาตรา 29 ห้ามมิให้อากาศยานทหารต่างประเทศบินผ่าน หรือขึ้นลง ใน ราชอาณาจักร เว้นแต่จะ ได้รับอนุญาต เป็นหนังสือจากรัฐมนตรี

มาตรา 29 ทวิ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้อากาศยานส่วนบุคคลในการ เติ้นอากาศ เว้น แต่จะ ได้รับ อนุญาต ใช้อากาศยานส่วนบุคคลจากรัฐมนตรี

ผู้ได้รับ อนุญาตตามวรรคหนึ่ง ต้องปฏิบัติตาม เงื่อนไขที่กำหนดไว้แนบท้าย ใบอนุญาต

หลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไข ในการขออนุญาต คุณสมบัติและลักษณะของผู้ขอ อนุญาต อายุ ใบอนุญาต ใช้อากาศยานส่วนบุคคล การพัก ใช้และการ เพิกถอน ใบอนุญาต ใช้อากาศยานส่วนบุคคล แบบ ใบอนุญาต ใช้อากาศยานส่วนบุคคล และ เงื่อนไข แนบท้าย ใบอนุญาต ใช้อากาศยานส่วนบุคคล ให้เป็น ไปตามทักกำหนด ในกฎกระทรวง

* เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการ เติ้นอากาศ (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2534

* มาตรา 29 ตริ ความในมาตรา 29 ทวิ บรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับแก่อากาศยาน
ชนิดซึ่งใช้เพื่อการขนส่งของหรือคนโดยสารอันมิใช่เพื่อพาณิชย์ เป็นทางค้า เบื้องครั่งคราว และ ได้มี
ผู้พนักงาน เจ้าพนักงานกัปตันแล้ว

* มาตรา 29 จัตวา ในอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคลที่รัฐมนตรีออกให้สำหรับ
อากาศยานส่วนบุคคลได้ ให้ใช้ได้เฉพาะอากาศยานส่วนบุคคลเท่านั้น

* มาตรา 29 เบญจ ห้ามมิให้ผู้ใดนำอากาศยานส่วนบุคคลทำการบิน เว้นแต่จะ ได้
ปฏิบัติตามมาตรา 10 และมีใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคลติดเข้ากับอากาศยานด้วย

หมวด 3

การจดทะเบียนและเครื่องหมายอากาศยาน

** มาตรา 30 ภายใต้บังคับมาตรา 31 ผู้ซึ่งขอจดทะเบียนอากาศยานตามความใน
พระราชบัญญัตินี้ ต้องเป็น เจ้าของของอากาศยานที่ขอจดทะเบียนหรือถ้ามิได้เป็น เจ้าของต้อง เป็น
ผู้มีการครอบครองอากาศยานที่ขอจดทะเบียนและ ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีให้จดทะเบียนได้

การขอจดทะเบียนและการรับจดทะเบียนอากาศยาน ให้เป็นไปตามที่กำหนดใน

กฎกระทรวง

** มาตรา 31 ผู้ซึ่งขอจดทะเบียนอากาศยานจะเป็นบุคคลธรรมดา หรือคนบุคคล
ก็จะต้องมีสัญชาติไทย

* เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2534

** แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2502

ถ้าเป็นห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทจำกัด ต้องจดทะเบียนตามกฎหมายไทย มีสำนักงานใหญ่ของห้างหุ้นส่วน หรือบริษัทตั้งอยู่ในราชอาณาจักร และ

(1) ในกรณีที่ เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญ ผู้เป็นหุ้นส่วนทั้งหมดต้องมีสัญชาติไทย
 (2) ในกรณีที่ เป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด ผู้เป็นหุ้นส่วนทั้งหมดซึ่งต้องรับผิดชอบร่วมกัน โดยไม่จำกัดจำนวนต้องมีสัญชาติไทย และทุนของห้างหุ้นส่วนนั้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ต้องเป็นของบุคคลธรรมดาซึ่งมีสัญชาติไทย

(3) ในกรณีที่ เป็นบริษัทจำกัด บริษัทนั้นต้องไม่มีหุ้นชนิดออกให้แก่ผู้ถือกรรมกรส่วนมากต้องมีสัญชาติไทย และหุ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของหุ้นทั้งหมดต้องเป็นของบุคคลประเภทต่อไปนี้แต่ละประเภทโดยลำพัง หรือหลายประเภทรวมกัน

- (ก) บุคคลธรรมดาซึ่งมีสัญชาติไทย
- (ข) กระทรวง ทบวง กรม ในรัฐบาล
- (ค) บริษัทจำกัดซึ่งกระทรวง ทบวง กรม ในรัฐบาล ถือหุ้นอยู่ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของหุ้นทั้งหมด

ถ้าเป็นสมาคมต้องจดทะเบียนตามกฎหมายไทย มีสำนักงานใหญ่ของสมาคมตั้งอยู่ในราชอาณาจักร และข้อบังคับของสมาคมนั้น ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการการbinพล เรือแล้ว

* มาตรา 32 ใบสำคัญการจดทะเบียนอากาศยานเป็นอันใช้ไม่ได้ เมื่อ

- (1) มีการเปลี่ยนแปลงกรรมสิทธิ์ของอากาศยานนั้น ในกรณีที่เจ้าของเป็นผู้จดทะเบียน หรือมีการเปลี่ยนแปลงสิทธิ์ครอบครองของอากาศยานนั้น ในกรณีที่ผู้มสิทธิ์ครอบครองเป็นผู้จดทะเบียน
- (2) ผู้จดทะเบียนอากาศยานนั้นขาดคุณสมบัติตามมาตรา 31
- (3) ปรากฏว่าการเป็นเจ้าของ หรือการเป็นผู้มสิทธิ์ครอบครองของผู้จดทะเบียนอากาศยานนั้น ไม่เป็นไปตามที่แสดงไว้ในการจดทะเบียนว่ามีสิทธิ์ เช่นนั้น ในรายการขอจดทะเบียน

* แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2502

- (4) อากาศยานนั้น ได้รับความเสียหายมากจนไม่เหมาะสมที่จะใช้การต่อไปได้
- (5) ใบสำคัญสมรรถนะเดินอากาศของอากาศยานนั้นสิ้นอายุเกินกว่าหก เดือนแล้ว
- (6) อากาศยานนั้น ได้สูญหาย ไปเป็นเวลากว่าสามเดือนแล้ว

ในกรณี (1) ถึง (5) ให้ผู้จดทะเบียนอากาศยานนั้นส่งคืน ใบสำคัญการจดทะเบียนอากาศยานเจ้าหน้าที่โดยไม่มีค่า

มาตรา 33 เครื่องหมายอากาศยานให้เป็นไปตามข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน

หมวด 4

ความสมควรเดินอากาศและสมุดปูมเดินทาง

มาตรา 34 การขอและการขอใบสำคัญสมรรถนะเดินอากาศเกี่ยวกับอากาศยานต้นแบบหรืออากาศยานที่สร้างตามต้นแบบ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

* มาตรา 35 เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าอากาศยานใดสมควรจะได้ทำการตรวจหรือแก้ไข ให้มีอำนาจสั่งให้ผู้จดทะเบียนอากาศยานนั้นจัดการ ให้มีการตรวจหรือแก้ไขตามรายการและภายในระยะเวลาที่กำหนด

มาตรา 36 เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าอากาศยานใดไม่ปลอดภัย ให้มีอำนาจสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบสำคัญสมรรถนะเดินอากาศของอากาศยานนั้นได้

ในระหว่างที่มีการพักใช้ใบสำคัญสมรรถนะเดินอากาศตามวรรคก่อน ห้ามมิให้อากาศยานนั้นทำการบิน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่และปฏิบัติตามเงื่อนไขที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

* แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2502

มาตรา 37 เมื่อคณะกรรมการการบินพลเรือน เห็นว่าแบบของอากาศยานใด ไม่ปลอดภัย ให้อำนาจสั่งพักใช้หรือเพิกถอน ใบสำคัญสมรรถนะ เครื่องอากาศของอากาศยานแบบนั้นทั้งหมดได้

ในระหว่างที่มีการพักใช้ใบสำคัญสมรรถนะ เครื่องอากาศตามวรรคก่อน ให้มีให้อากาศยานแบบนั้นทำการบิน เว้นแต่จะ ได้รับอนุญาต เป็นหนังสือจากคณะกรรมการการบินพลเรือน และปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการการบินพลเรือนกำหนด

มาตรา 38 อากาศยานซึ่งมีใบสำคัญสมรรถนะ เครื่องอากาศแล้ว ให้มีการถอดซ่อมใหญ่ตามข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน

มาตรา 39 ใบสำคัญสมรรถนะ เครื่องอากาศให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในใบสำคัญสมรรถนะ เครื่องอากาศนั้น แต่ไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ออก

มาตรา 40 ใบสำคัญสมรรถนะ เครื่องอากาศของอากาศยานเป็นอันใช้ไม่ได้ ในกรณีต่อไปนี้

(1) เมื่อได้มีการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงอากาศยานนั้น ซึ่งอาจกระทบกระเทือนถึงความปลอดภัยของอากาศยานนั้น โดยมีได้รับความเห็นชอบจากพนักงานเจ้าหน้าที่

(2) เมื่ออากาศยานนั้น ได้รับความเสียหายหรือเกิดชำรุดขึ้น ซึ่งตามทางปฏิบัติในการช่างอากาศโดยปกติแล้วผู้ประจำหน้าที่ ไม่สามารถจะแก้ไขได้

(3) เมื่อมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา

35

(4) เมื่อมีการฝ่าฝืนมาตรา 38

มาตรา 41 สมุดปูมเดินทาง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน

หมวด 5

ผู้ประจําหน้าที่

มาตรา 42 ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้ประจําหน้าที่ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ หรือมีใบอนุญาตผู้ประจําหน้าที่ซึ่งออกให้โดยรัฐภาคีแห่งอนุสัญญา หรือรัฐที่ได้ให้ความตกลงกับประเทศไทย แต่สำหรับผู้ประจําหน้าที่ในอากาศยานที่จดทะเบียนตามกฎหมายไทย จะต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ

ผู้มีใบอนุญาตผู้ประจําหน้าที่ซึ่งออกให้โดยรัฐภาคีแห่งอนุสัญญา หรือรัฐที่ได้ให้ความตกลงกับประเทศไทย ถ้าได้นำใบอนุญาตนั้นไปพนักงานเจ้าหน้าที่รับรองแล้ว ให้ถือว่าเป็นผู้ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ

มาตรา 43 การขอ การออก และการรับรองใบอนุญาตผู้ประจําหน้าที่ให้เป็นไปตามที่กำหนด ในกฎกระทรวง

มาตรา 44 ผู้ขออนุญาตเป็นผู้ประจําหน้าที่ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (1) มีสัญชาติไทย
- (2) มีความประพฤติเรียบร้อย
- (3) มีอายุ สุขภาพร่างกายสมบูรณ์ ความรู้และความชำนาญตามที่กำหนดไว้

ในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน

เมื่อมีความจำเป็นหรือมีเหตุพิเศษเฉพาะราย ให้รัฐมนตรีมีอำนาจยกเว้นคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ ในมาตรานี้ได้

มาตรา 45 ผู้ประจําหน้าที่มีสิทธิทำการตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน

มาตรา 46 ใบอนุญาตผู้ประจําหน้าที่ให้ใช้ได้ตามระยะเวลาเวลาที่กำหนด ในกฎ

กระทรวง

มาตรา 47 เมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐที่คนใดหย่อนคุณสมบัติตามมาตรา 44 (3) เกี่ยวกับการสุขภาพร่างกาย สติปัญญาหรือความซื่อสัตย์ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจสั่งให้ผู้ประจำหน้าที่นี้ได้รับการทดสอบโดยกรรมการกลางแพทย์ หรือรับการทดสอบความริ้วความซื่อสัตย์ทางทฤษฎีหรือทางปฏิบัติก็ได้

มาตรา 48 เมื่อปรากฏว่าผู้ประจำหน้าที่คนใดขาดคุณสมบัติตามมาตรา 44 หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 47 หรือฝ่าฝืนบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือต้องคำพิพากษาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่ความผิดที่เป็นลหุโทษ หรือความผิดที่มีกำหนดโทษเป็นลหุโทษ หรือความผิดอื่น ได้กระทำโดยประมาท พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่นั้น

มาตรา 49 ผู้ประจำหน้าที่ต้องปฏิบัติตามวินัยที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของคณะกรรมการการการบินพลเรือน

มาตรา 50 ห้ามมิให้ผู้ประจำหน้าที่ ในอากาศยานปฏิบัติหน้าที่ ในระหว่างที่มีอาการเจ็บป่วยหรือได้รับบาดเจ็บ ซึ่งอาจกระทำให้เสื่อมสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่ และถ้าการเจ็บป่วยหรือบาดเจ็บนั้น เป็นระยะเวลาดังแต่ 14 วันขึ้นไป ห้ามมิให้ผู้ประจำหน้าที่นั้นปฏิบัติหน้าที่จนกว่านายแพทย์ที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดให้จะ ได้ตรวจและออกใบรับรองว่าผู้ประจำหน้าที่นั้น ได้หายจากการเจ็บป่วยหรือบาดเจ็บ และพนักงานเจ้าหน้าที่ได้อนุญาตให้ผู้ประจำหน้าที่นั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

มาตรา 50 ทวิ เว้นแต่จะมีกรณีฉุกเฉินอันอาจเป็นภัยอันตรายแก่อากาศยาน ห้ามมิให้ผู้ควบคุมอากาศยานนำอากาศยานขึ้นลง ณ ที่หนึ่งใด นอกจากสนามบินอนุญาต หรือที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยานที่ได้รับอนุญาตหรือได้รับอนุญาตไว้ตามกำหนด ตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่ระบุไว้สำหรับกรณีฉุกเฉิน

* แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ เรื่อง ฉุกเฉินอากาศ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2498

หมวด ๘

สนามบินและเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ

มาตรา 51 ห้ามมิให้บุคคลใดจัดตั้งสนามบินหรือเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่โดยอนุมัติรัฐมนตรี

มาตรา 52 การขอและการออกใบอนุญาตจัดตั้งสนามบินหรือเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศให้ขึ้นอยู่ไปตามที่กฏกระทรวง

มาตรา 53 ห้ามมิให้บุคคลใดจัดตั้งชั้นลงชั่วคราวของอากาศยาน เว้นแต่จะได้รับการอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

บุคคลซึ่งได้รับอนุญาตตามมาตรา 53 ต้องปฏิบัติตามวิธีการและเงื่อนไขซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

* มาตรา 53 ทวิ เมื่อปรากฏว่าที่ดินแปลงหนึ่งหรือหลายแปลงรวมกันมีพื้นที่กว้างตั้งแต่สามสิบ เมตรขึ้นไป และยาวตั้งแต่สามร้อย เมตรขึ้นไป ซึ่งอากาศยานออกขึ้นลงได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่ง เป็นหนังสือ ให้บุคคลซึ่งมีสิทธิในที่ดินนั้น จัดทำสิ่งกีดขวางตามที่กำหนด ให้เพิ่มเติม ให้ที่ดินนั้น เป็นที่ชนลงของอากาศยาน ในกรณีเช่นว่านั้น ให้บุคคลดังกล่าวจัดทำให้แล้วเสร็จ ภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด ในกรณีที่มีสิทธิในที่ดิน ไม่สามารถจัดทำหรือไม่ยอมจัดทำสิ่งกีดขวางดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจัดทำสิ่งกีดขวางนั้น ได้

ห้ามมิให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดทำลาย ถอน หรือทำให้ไร้ประโยชน์ ซึ่งสิ่งกีดขวางดังกล่าวในวรรคแรก เว้นแต่จะได้รับการอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

* เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2498

มาตรา 54 เครื่องอากาศยานที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ต้องมีนามบิน เครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศหรือสิ่งอื่นที่วิศวกรของอากาศยาน มีหน้าที่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงหรือตามวิธีการและเงื่อนไขซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดไว้เพื่อกรณีนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตนั้น

มาตรา 55 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดพื้นดินหรือน้ำแห่งใด เป็นสนามบินอนุญาต หรือที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยาน

มาตรา 56 ค่าธรรมเนียมการใช้นามบินของผู้โดยสารออกจากสนามบิน ค่าธรรมเนียมในการขึ้นลงของอากาศยาน และค่าธรรมเนียมที่เก็บอากาศยาน ณ สนามบินอนุญาต หรือที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยาน ให้เก็บได้ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือนซึ่งต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 57 คณะกรรมการเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศอาจเก็บได้ตามที่คณะกรรมการการบินพลเรือนอนุมัติ

มาตรา 58 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดเขตบริเวณใกล้เคียงสนามบิน หรือสถานที่ตั้งเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศเป็นเขตปลอดภัยในการเดินอากาศ

มาตรา 59 ภายในเขตปลอดภัยในการเดินอากาศตามมาตรา 58 ห้ามมิให้บุคคลใดก่อสร้างหรือแก้ไข เปลี่ยนแปลงอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น หรือปลูกต้นไม้ขึ้นต้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ในการให้อนุญาตตามมาตรา 59 พนักงานเจ้าหน้าที่จะกำหนดเงื่อนไขอย่างใด ๆ ตามที่เห็นสมควรก็ได้

* แก้ไข โดย พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2525

มาตรา 60 ถ้าปรากฏว่ามีกรณีฝ่าฝืนตามมาตรา 59 วรรคสอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้พนักงานหรือลูกจ้างหรือคนรับใช้ของพลกษัตริย์ หรือตัด หรือย้ายต้นไม้ในภายในเวลาหนึ่งเดือน

ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคก่อน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจัดการรื้อถอนอาคารหรือสิ่งปลูกสร้าง หรือตัด หรือย้ายต้นไม้ในตัวเอง ค่าใช้จ่ายในการนี้ ให้พนักงานเป็นผู้ชดเชย

* มาตรา 60 ทวิ

** มาตรา 60 ตริ ให้เจ้าของหรือผู้มีสิทธิครอบครองอากาศยานหรือตัวแทนเก็บค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินจากผู้ใช้โดยสารซึ่งจะโดยสารอากาศยานที่ตนเป็นเจ้าของ หรือผู้มีสิทธิครอบครองหรือตัวแทนได้ ถ้าเจ้าของหรือผู้มีสิทธิครอบครองอากาศยานหรือตัวแทนไม่อยู่ในราชอาณาจักร ให้ควบคุมอากาศยานหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมิใช่เป็นเจ้าหน้าที่ในการนี้ เป็นผู้เก็บค่าธรรมเนียมการใช้สนามบิน

ค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินที่เจ้าของหรือผู้มีสิทธิครอบครองอากาศยาน หรือตัวแทนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เก็บตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นนายท่าอากาศยาน พร้อมด้วยบัญชีผู้ใช้โดยสารอากาศยาน ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองรับรองแล้ว ทั้งนี้ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่โดยสารอากาศยานนั้นออกจากสนามบิน

ในกรณีควบคุมอากาศยาน เป็นผู้เก็บค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งค่าธรรมเนียมให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นนายท่าอากาศยาน พร้อมด้วยบัญชีผู้ใช้โดยสารอากาศยาน ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งควบคุมอากาศยานนั้นออกเมืองรับรองแล้วของอากาศยานนั้นออกเดินทาง

* เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2507 และแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2507

** เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2507 และแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2507

บริษัท หรือผู้มีสิทธิครอบครอง อาคารสถาน หรือสิ่งปลูกสร้างอาคารสถาน
 ที่ได้ไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานนี้ ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของค่าธรรมเนียมการ
 สยามบินที่ตนมีหน้าที่ต้องเก็บ

* ให้อธิบดีตั้ง เงินทุนหมุนเวียนซึ่งคนหนึ่งตามนี้แห่งกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง

* เงินที่เรียกเก็บ ได้ตามมาตรฐาน ให้ส่ง เข้าบัญชี เงินทุนหมุนเวียนตามวรรคห้า

การใช้จ่ายเงินจากบัญชีเงินทุนหมุนเวียน ให้กระทำ ได้เฉพาะ เพื่อกิจการที่เป็นการอำนวยความสะดวก
 สะดวกแก่ผู้โดยสารภายในสนามบินที่เก็บค่าธรรมเนียม ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดย
 ความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง :

หมวด 6 ตี

บริการ ในลานจอดอากาศยาน และบริการช่างอากาศ

* มาตรา 60 จีควา ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนด

ลานจอดอากาศยานของสนามบินอนุญาต

เมื่อรัฐมนตรีกำหนดลานจอดอากาศยานของสนามบินอนุญาต ได้แล้ว ห้ามมิให้บุคคล

ใดประกอบการ ให้บริการ ในลานจอดอากาศยานหรือบริการช่างอากาศ เว้นแต่ได้รับ ใบอนุญาต

เป็นผู้ประกอบการ ให้บริการ ในลานจอดอากาศยานหรือบริการช่างอากาศแล้วแต่กรณี จากพนักงาน

เจ้าหน้าที่โดยอนุมัติรัฐมนตรี

* มาตรา 60 เบญจ ผู้รับ ใบอนุญาต เป็นผู้ประกอบการ ให้บริการ ในลานจอด

อากาศยานหรือบริการช่างอากาศ ต้องมีคุณสมบัติและมีลักษณะตามข้อบังคับของคณะกรรมการ

การบินพลเรือน หรือ เป็นสายการบินที่กำหนดของต่างประเทศซึ่งประเทศไทย ได้ยอมรับแล้ว ตาม

ความตกลงว่าด้วยบริการ เคินอากาศ และประเทศที่กำหนดสายการบินนั้นมิ ได้วางข้อห้ามหรือ

ข้อจำกัดแก่สายการบินที่กำหนดของ ไทย ในการประกอบการ ให้บริการ ในลานจอดอากาศยาน หรือ

บริการช่างอากาศ ในประ เทศนั้น

* เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเคินอากาศ (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2521

หลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไข ในการออกใบอนุญาต เป็นหลักประกันการให้บริการ
ในลานจอดอากาศยานหรือบริการช่างอากาศยาน อากาศยาน ใบอนุญาต การพักใช้ใบอนุญาต และ การ
เพิกถอน ใบอนุญาตดังกล่าว ให้กำหนด โดยกฎกระทรวง

บุคคลซึ่ง ได้รับอนุญาตตามมาตรฐานต้องปฏิบัติตาม เงื่อนไข หนึ่งงาน ให้ทั่วทั้งกำหนด

* มาตรา 60 ฉ ผู้ประกอบการ ให้บริการ ในลานจอดอากาศยานจะ ให้บริการ ใน
ลานจอดอากาศยาน ได้ ไม่เกินอัตราขีดความสามารถการบินพลเรือนอนุมัติด้วยความ เห็นชอบของ

* มาตรา 60 สัตต ห้ามมิ ให้ผู้ใด เข้า ไป ในลานจอดอากาศยาน เว้นแต่จะ ได้ปฏิบัติ
ตามมาตรการรักษาความปลอดภัยที่กำหนด โดย เจ้าของสนามบินอนุญาตหรือผู้ซึ่ง ได้รับมอบหมายจาก
เจ้าของ ให้เป็นผู้รักษาสันติภาพในอนุญาต

ผู้เข้า ไป ในลานจอดอากาศยานต้องปฏิบัติตามข้อบังคับของคณะกรรมการการบิน -
พลเรือน

หมวด 7

อุบัติเหตุ

** มาตรา 61 เมื่อมีอุบัติเหตุ เกิดขึ้นแก่อากาศยานใด ในราชอาณาจักร หรือแก
อากาศยานไทย ในต่างประเทศ ให้ผู้จดทะเบียนอากาศยานนั้น ในกรณีอากาศยานไทย หรือตัวแทน
เจ้าของ ในกรณีอากาศยานต่างประเทศ แจ้งอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นแก่เจ้าพนักงานโดยผู้บังคับการ
รายงานตามที่กำหนด ไว้ ในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน

* เพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2521

** แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2502

มาตรา 62 เมื่อเกิดอุบัติเหตุแก่อากาศยาน ในราชอาณาจักร ให้อากาศยานนั้นอยู่ในความพิทักษ์ของพนักงานเจ้าหน้าที่ และห้ามมิให้บุคคลปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดแก่อากาศยานหรือส่วนของอากาศยานนั้นโดยมิได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ เว้นแต่กรณีจำเป็น เพื่อ

- (1) ให้คน ไประงับภัยและสิ่งรบกวนภัย
- (2) คุ้มครองอากาศยานนั้นมิให้เสียหาย เสีย ไฟไหม้หรือเหตุอื่นใด
- (3) ป้องกันภัยอันตรายมิให้เกิดแก่ประชาชน
- (4) เคลื่อนย้ายอากาศยาน หรือส่วนของอากาศยานนั้นให้จอดขวางต่อการเดินอากาศ หรือการขนส่งอย่างอื่น
- (5) เคลื่อนย้ายอากาศยานหรือส่วนของอากาศยานนั้น ไปสู่ที่ปลอดภัยเมื่ออับปางในน้ำ หรือ
- (6) เคลื่อนย้ายสิ่งของหรือสินค้าให้พ้นภัยอันตรายในกรณีนี้ให้ทำภายใต้ความควบคุมดูแลของพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ

มาตรา 63 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อดำเนินการสอบสวนในเรื่องใด ๆ อันเกี่ยวกับอุบัติเหตุของอากาศยาน ในราชอาณาจักร

มาตรา 64 ให้คณะกรรมการสอบสวนที่ได้แต่งตั้งขึ้นตามมาตรา 63 มีอำนาจดังต่อไปนี้

- (1) เข้าในที่ดิน อาคาร โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างซึ่งอากาศยานหรือส่วนของอากาศยานที่ประสบอุบัติเหตุขึ้นตกหรือปรากฏอยู่
- (2) สั่งให้บุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารหรือวัตถุใดอันเป็นหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับอากาศยานซึ่งประสบอุบัติเหตุ

หมวด 8

อำนาจตรวจ ข้อและหนังสือ

มาตรา 65 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเรียกตรวจเอกสาร ตามมาตรา 16 และถ้าปรากฏว่ามีผลการฝ่าฝืนต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ เกี่ยวกับเอกสาร ได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดเอกสารนั้น ไว้ เพื่อดำเนินการต่อไปได้

มาตรา 66 เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ

(1) เข้าในสถานที่ใด ๆ แห่งสนมขบหรือสถาน ที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยาน หรือสถานที่ตั้ง เครื่องอำนวยความสะดวกในการ เดินทางอากาศ

(2) เข้าใน เรืองานหรือสถานที่ ซึ่งเป็นที่สร้าง ประกอบ ซ่อม หรือตรวจ และถอดปรับอากาศยานหรือส่วนของอากาศยาน และตรวจสอบการ เหล่านี้ตลอดถึงส่วนต่าง ๆ และแบบที่ เกี่ยวกับส่วน เหล่านี้ ในระหว่าง เวลาทำงาน

(3) ชั่งตวงและคณอากาศยานซึ่งมี เหตุที่จะ เชื่อว่ามีของต้องห้าม หรือต้อง กำกัคตามพระราชบัญญัติหรือกฎหมายอื่น ได้ หรือของซึ่ง ได้นำ เข้า ในเรือจะนำออกนอกราชอาณาจักรอื่น เป็นการลัก เลียงภาษีศุลกากร

(4) ตรวจอากาศยานซึ่ง มี ใบสำคัญสมัคร เดินทางแล้ว เป็นเครื่องตรวจตาม ที่เห็นสมควร

(5) เข้าตรวจสถานที่ เก็บอากาศยาน

(6) ยึดของต้องห้าม หรือต้องกำกัคตามพระราชบัญญัติ หรือกฎหมาย อื่น ได้ หรือของซึ่ง ได้นำ เข้า ในเรือจะนำออกนอกราชอาณาจักรอื่น เป็นการลัก เลียงภาษีศุลกากร

มาตรา 67 เมื่อมีการฝ่าฝืนต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ เกี่ยวกับอากาศยานใด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหนังสือ หมายการออก เดินทางของอากาศยานนั้น

หมวด 9

บทกำหนดโทษ

* มาตรา 68 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 16 มาตรา 29 เบื้อง หรือมาตรา 62 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

* มาตรา 68 ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 29 ทวิ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

* มาตรา 68 ตริ ผู้รับใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคลผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้แนบท้ายใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคลตามมาตรา 29 ทวิ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท และในกรณีที่เป็นความผิดต่อเนื่องกัน ให้ปรับอีกอันละหนึ่งพันบาท จนกว่าจะได้ปฏิบัติตามข้อกำหนด

** มาตรา 69 ผู้ควบคุมอากาศยานโดว์ฝ่าฝืนมาตรา 17 มาตรา 18 หรือมาตรา 50 ทวิ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท และจำคุกไม่เกินห้าปี และถ้าเนื่องจากการฝ่าฝืนนี้ เป็นเหตุให้อากาศยานซึ่งใช้น้ำมันหรือเชื้อเพลิง หรือบุคคลได้รับอันตราย ผู้ควบคุมอากาศยานนั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาทและจำคุกไม่เกินสิบปี

** มาตรา 69 ทวิ ผู้ควบคุมอากาศยานโดว์ฝ่าฝืนมาตรา 19 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

** มาตรา 70 ผู้จดทะเบียนอากาศยานผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 20 มาตรา 32 วรรคท้าย หรือมาตรา 33 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

* แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2534

** แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2498

มาตรา 71 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 21 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน

ห้าพันบาท

* มาตรา 72 ผู้ควบคุมอากาศยานใบแจ้งใบมาตรา 22 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

* มาตรา 72 ทวิ ผู้ควบคุมอากาศยานใบแจ้งใบมาตรา 27 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท และจำคุกไม่เกินสองปี

มาตรา 73 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 23 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 74 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 24 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหกปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 75 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 25 มาตรา 26 หรือมาตรา 42 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 76 ผู้ควบคุมอากาศยานต่างประเทศหรืออากาศยานทหารต่างประเทศใด ฝ่าฝืนมาตรา 28 หรือมาตรา 29 แล้วแต่กรณี มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 77 ผู้ควบคุมอากาศยานใบแจ้งใบมาตรา 36 วรรคสอง หรือมาตรา 37 วรรคสอง มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

* แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติการเปลี่ยนแปลง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2498

มาตรา 78 ผู้ประจำหน้าที่คนโตผ้าฝืนมาตรา 49 หรือมาตรา 50 มีความผิด
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

* มาตรา 79 ผู้โตผ้าฝืนมาตรา 51 หรือมาตรา 53 วรรคหนึ่ง มีความผิด
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท และจำคุกไม่เกินสิบปี

มาตรา 80 เจ้าของสถานบินอนุญาตหรือขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยานโตผ้าฝืน
มาตรา 56 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

* มาตรา 80 ทวิ ผู้โตผ้าฝืนข้อกำหนดของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา 53
วรรคสอง ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 53 ทวิ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
ไม่ยอมให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำสิ่งกีดขวางตามมาตรา 53 ทวิ หรือผ้าฝืนมาตรา 53 ทวิ
วรรคสอง มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับ
ทั้งจำ

มาตรา 81 เจ้าของเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศโตผ้าฝืนมาตรา
57 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

** มาตรา 81 ทวิ ผู้โตผ้าฝืนมาตรา 60 จัดวา วรรคสอง มีความผิดต้องระวาง
โทษปรับไม่เกินสองพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

*** มาตรา 81 ตริ ผู้โตผ้าฝืนมาตรา 60 สัตต วรรคหนึ่ง มีความผิดต้องระวาง
โทษปรับไม่เกินสามพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

* แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2498

** เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2507 และแก้ไขโดย
(ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2521

*** แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2521

* มาตรา 81 จัตวา ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน ตามมาตรา 60 ลี้ตติ วรยศลง มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามพันบาท

** มาตรา 82 ผู้จดทะเบียนอากาศยาน ในกรณีอากาศยานไทย หรือตัวแทน เจ้าของ ในกรณีอากาศยานต่างประเทศผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 61 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา 83 ผู้ใดขัดขวางการกระทำของคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา 64 (1) หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา 64 (2) มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 84 บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ซึ่งมีโทษปรับสถานเดียว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเปรียบเทียบได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

* เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2521

** แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2502

ประวัติผู้เขียน

นางสาวสุรางคณา เกรือซ่า เกิดวันที่ 7 พฤศจิกายน 2515 ที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีนิติศาสตรบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2536 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2537 ขณะศึกษาได้ทำงานเป็นผู้ช่วยวิจัยของศูนย์วิจัยกฎหมายและการพัฒนา คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

